

просування не тільки окремих проектів, але й на формування відповідного менталітету інвестора, шляхом здійснення інституційних змін в суспільстві. Сукупність інвестиційних інститутів обумовлює, певним чином, характер, динаміку та напрямок інвестицій. Апріорі роль державних інститутів у формуванні та подальшому розвитку інфраструктури інвестиційного ринку є визначальною.

Інвестиційна інфраструктура відносно інноваційною представлення в більшій кількості сформованими суб'єктами, але їх функціонування неповненьке, яке вони несуть не відповідає потребам ринку інновацій та спотворює головне призначення інфраструктурних інститутів. Залучення інвестиційного ресурсу для потреб інноваційних високотехнологічних секторів – як правило їх надходження інвестицій в економіку здійснюється без орієнтації їх на впровадження новітніх технологій та науково-дослідних розробок, хоча в програмних документах соціально-економічного розвитку нашої країни задекларовано перехід до інноваційної моделі її розвитку, що потребує значних вкладень. За останні роки основними джерелами фінансування інноваційної діяльності є власні кошти суб'єкта господарювання та кошти іноземного інвестора (за даними 2016 року найбільше надходжень прийшло з Кіпру), а державна підтримка є мінімальна і диспропорційна.

Становлення та подальший розвиток управлінської інфраструктури регіону іде пліч-о-пліч із складними процесами формування інвестиційно-інноваційної інфраструктури як такої, що об'єднує інвестиційну та інноваційну діяльність в єдине ціле з метою спрямування інвестиційного ресурсу на започаткування інноваційних виробництв, створення конкурентоспроможної продукції та впровадження високих технологій. Отже, ми можемо говорити про деяку спільність елементів інвестиційної та інноваційної інфраструктур.

ВПЛИВ РЕКОНСТРУКЦІЇ ІСТОРИЧНОГО ЦЕНТРУ МІСТА ЯК СКЛАДОВОЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ НА РОЗВИТОК РЕГІОНУ

М. С. ВЛАДИМИРОВА, канд. екон. наук, ст. викл.

В. О. РИЖКОВА, магістрант

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*

*61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
proinfostatus@mail.ru*

Останнім часом все частіше постає питання збереження історичних центрів багатьох міст, оскільки їх стан є незадовільним. Реконструкція старовинних будівель на даний момент є не дуже поширеною в Україні, проте саме вона може дати змогу не тільки зберегти історію міста, але й стимулювати його розвиток, а отже і розвиток регіону загалом.

Питання реконструкції історичного центру та його вплив на розвиток регіону розглядалося багатьма діячами науки. Гаташ В.С. дослідив у своїй науковій роботі «Стан та перспективи розвитку будівельної галузі України» стан та розвиток будівельної галузі, починаючи з 2000 року та наслідки занепаду будівельної галузі [2]. Понуровський О.І. у своїй науковій роботі «Інвестиційна привабливість будівельної галузі України: основні проблеми та шляхи вирішення» проаналізував інвестиційну привабливість будівельної галузі України [1].

Найголовнішим аргументом на користь реконструкції є те, що старовинні будівлі приваблюють туристів, що в результаті збільшує надходження у місцевий бюджет. Таким чином реконструкція є невід'ємним елементом стратегії розвитку регіону. Найголовнішою причиною незначної популярності реконструкції в Україні є те, що держава незацікавлена у створенні механізму її стимулювання і контролю.

Реконструкція є складовою будівельної галузі. В даний момент будівельна галузь України перебуває у стані занепаду. Обсяги виконаних будівельних робіт за останні шість років зменшилися на 33,85%, а обсяги капітальних інвестицій в будівництво зменшилися на 26,10% [3]. Проте у 2016 році спостерігалися позитивні зрушення обсяги виконаних будівельних робіт порівняно з 2015 роком зросли на 17,39%, разом з тим у 2016 зросла і середньомісячна заробітна плата на 36,59% і зменшилися ціни на будівельно-монтажні роботи, про що свідчить зменшення їх індексу у 2016 році на 14% [3]. Тож можна зробити висновок, що покращення стану будівельної галузі стимулює розвиток інших галузей і в результаті всього регіону.

Європейський досвід показує, що реконструкція старовинних будівель може дати значні прибутки у майбутньому, але при цьому головну роль тут відіграє держава. Саме стимулювання реконструкції владою привабить в країну інвесторів, що неодмінно вплине на розвиток регіону. В Європейських країнах існують певні правила та обмеження реконструкції та реставрації старих будівель. При цьому інвесторам, що займаються реконструкцією надаються значні пільги. Це дає змогу зберегти старовинні будинки і в той же час отримувати прибутки та стимулювати розвиток регіону.

Таким чином реконструкція старих будівель має велике значення, бо це не тільки великі грошові витрати, а й можливість стимулювати розвиток регіону. Проте саме незацікавленість держави і в результаті недосконала нормативна база та відсутність інвестицій призводить до того, що багато старовинних будівель не тільки не дають прибутків, які могли б отримуватися від їх використання, але й втрачаються як архітектурна спадщина міста.

Список використаних джерел:

1. Понуровський О. І. Інвестиційна привабливість будівельної галузі України: основні проблеми та шляхи вирішення / О. І. Понуровський // Глобальні та національні проблеми економіки, 2015. – Вип. 6 – С. 423–426.

2. Биба В. В. Стан та перспективи розвитку будівельної галузі України / В. В. Биба, В. С. Гаташ // 36. наук. праць (галузеве машинобудування, будівництво). – Полтава: ПолтНТУ, 2013. – Вип. 4 (39). Том 2 – С. 3-9.
3. Державний комітет статистики України [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

МІСЬКИЙ ТРАНСПОРТ SKYWAY – ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ

В. В. ВОЛКОВ, канд. екон. наук
*Північно-Східний науковий центр
НАН України і МОН України
61002 Україна, м. Харків, вул. Багалия, 8
vzv@hneu.edu.ua*

Сьогодні, перевантаженість вулиць у м. Харкові наземними видами транспорту, надзвичайна загазованість атмосфери шкідливими викидами від пересувних джерел, недостатня кількість наявних альтернативних шляхів щодо розподілу транспортних та пішохідних потоків вкрай негативно впливає на загальний екологічний стан у місті та якість життя населення.

Сучасна єдина транспортна система м. Харкова складається з двох рівнів: наземний це трамвайні, тролейбусні й автобусні маршрути та підземний - метрополітен. Але слід зауважити, що місто Харків існує вже понад 350 років і центральні вулиці не мають можливості забезпечити зростаючі потреби городян та гостей міста щодо їх переміщення. Особливо актуальне це питання у часи пік, а також у районах де природні умови обмежують функціонування наземного або підземного транспорту.

У 2016 р. була розроблена Стратегія розвитку міста Харкова до 2020 р. (далі Стратегія), в якій визначені пріоритети та операційні цілі трансформації європейських міст згідно зі Стратегічними та Операційними планами Європейського інноваційного партнерства. В рамках стратегічної цілі «Сучасний простір та забезпеченість міста інженерною інфраструктурою» передбачено реалізацію операційної цілі «Оновлення інженерної інфраструктури» [1, с. 49]. На основі застосування SWOT- аналізу у Стратегії визначено основні: проблеми, ресурси, завдання та заходи.

Визначені у Стратегії проблеми, які потребують негайного вирішення це: перевантаженість вулиць міста автомобільним транспортом; значний моральний та фізичний знос рухомого складу міського транспорту; невідповідність інфраструктури міста потребам людей; кадровий склад тощо.

Впровадження новаторських підходів сприятиме оптимізації транспортної системи міста, зокрема у центральній його частині.

Згідно світового досвіду [2] для вирішення проблем пасажирських перевезень у мегаполісах застосовуються наземні дороги «другого рівня», наприклад: поїзд на магнітному підвісі, монорейкова дорога та ін. Вирішити